

27. sep. 1972

FAKTA

Dato:

27. sep. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 4 s. 17-20

disse tanker og ikke som jeg hidtil
har gjort når jeg gør til arbejdet
elskede det dem for tanker.

Paris

27-9-72.

Var idag inde og se Tati's
udstilling - meget fascinerende.
Om dette var ~~en~~ anledning
ved jeg ikke - men jeg fik ihvert-
-fuld en af mine (heldigvis spel-
-dere) ynkelige selv med den heds-
-tære over ~~at~~ at det ikke var
mig der var kendt. Berømt
havde succs.

Jeg hader mig selv når jeg ~~for~~
for den slags tære - men de kan
måske være nyttige på det ene
punkt at de giver anledning
til selvrenselse og afsondring.
Resultatet var da også at jeg
fandt frem til at det ville
være fuldt nok men ulogisk hvis
det var mig ~~som~~ da som mig
Tati's uds lillode på C.N.A.C.

~~For det første ville jeg ikke~~
Jeg ville ikke være særlig stolt
over situationen for der er ikke
så fanden's meget af hvad jeg
har prøvet at jeg ville bryde

Man kan måske at jeg i sig, i stedet
for at lade sig høre at stable
en flad fortælling på benene -
man kan måske være mig bevidst
at den ender heller ikke.

Denne fortælling går ud på:
at hingsne kun er som man
ser dem - og hænges af dem
syns i nkel man ser dem ju.

Den synes i nkel jeg behøver
denne mine situation på er
at den er forkert og det er
den også på de ~~fulde~~ ~~misser~~
og ud fra de fulde misser jeg oven-
for her opstillet, som man på det
i ønsket om at ville være en
kendt kunstner.

Prøv man mi teoretisk (og det
kun kun være teoretisk for jeg
vil gerne være en kendt kunstner)

at fjerne dette behov, dette ønske,
denne ambition så er det jeg
er og går i hke forkert - det
er hverken forkert eller rigtigt
det er bare så den - Du jeg er

insikter må jeg være selvsagt
og må selvfølgelig se alle
steder for at finde et grundlag
at udgangs punkt, at ståsted, o.s.v.

- at jeg er insikter er en uom-
-dristelig kendsgerning og mine
handlinger er derfor en helt na-

- herby følge af den nye landsoplysning.
Det kan ikke være anderledes.
Jeg ved da ude mærket godt når
det kom over til skiftet at jeg
ikke kan finde løsninger hos
andre, men at jeg alligevel, i
min forvirrelse om at svare,
et kannum, gør det for sig-
nens skyld - selv om det er
Dette er også en landsoplysning
der jeg af og til får til den
slags selv med tiden ved at se som
i dag - men disse mere s. gda
en landsoplysning.
Jeg er altså et usikkert men-
neske som fuldstændig mangler
tilbed til mig selv - men hvad
er der at gøre ved det?
Det er der simpelt hen ikke
nøget som helst at gøre ved.
Det er jo netop mig eller
i hvert fald en af mine bestand-
-dele som jeg må acceptere
hvis jeg ikke finder og være mig
selv. Denne egenkab, eller manglende
andres der ikke på ved at for-
-nøgte den, eller prøve at løse
den om, at "læse sig sammen"
og den slags.
Og så medens jeg skriver dette,
med så meget håber og ønsker
jeg jo, netop gennem den nye kan-

- Synes lige meget om og accept, at
den via den me min selvprinsel
forsinder, om end, i lide og blot
så dog for eller saure.

Hvorfor skulle den forsinde?

Nu har den fulgt mig i over
trediver år hvorfor skulle den så
ikke trofast fulge mig til døden?

Du gør den - så sand er
sandheden.

Jeg kan selv fulgt mig
en kugle for hund eller i det
mindste og høre med at lave
kunst (hvad er jo også næsten
har også) - men skyder jeg mig
så bliver jeg dog stadig for
de efterlevende et usikkert skval
og holder jeg op med at lave
kunst så forsinder usikkerheden
ikke af den grund, men vil
~~ikke~~ selv fulgt mig til døden
andre af livets anrider.
Hvad gør jeg vil eller ej så
må jeg acceptere min svagheit.